

KİTAPSIZLIK

“Öyle ki, onlar keler deliğine girseler siz de arkalarından girersiniz.”

Ferasetle söylenmiş bu ifade Muhammed (sav)’e ait. Yine o peygamber gaybı bilmediğini de söyledi. Hem Kur’ân hem de nakledilmiş hadisler bu bilgiyi teyit ediyor.

Yukarıdaki söz; bugün iyice ticarî bir meta haline getirilmiş olan, başlangıcında Hristiyanların İsa’nın doğumu sevincini yaşattıkları yılbaşı kutlamalarının eğlence boyutuna kendini kaptırmış Müslümanları tarif etmek için de kullanılır. Eğer bu hikmetli sözün Müslümanların düşünce yapıları, kültür ve medeniyet birikimlerindeki olgularla denk düşen karşılığı bu kadar sığ bir örneğin ötesine geçmiyorsa gerçekten yazık.

Yukarıdaki hadis çok daha vahim şeyleri işaret ediyor olmalı. Çünkü “keler deliği” teşbih olarak bir insanın düşebileceği en alt seviyede zillet durumunu gösterir.

Hiç dikkat ediliyor mu acaba! Müslümanlar arasında asırlardır var olan bir gölgeler kavgası bitmek bilmiyor. Dışarı karşı birlik görüntüsü verilse de dağınıklık ve çekişmeler Müslümanların da baş belası. “Müslümanların da” diyoruz çünkü Allah (cc) bu dağınıklığı diğer kitap ehli için bizlere bakın nasıl haber vermiş:

“Onlar, surlarla çevrili kasabalar veya duvarlar arkasında olmadıkça sizinle topluca savaşamazlar. Kendi aralarındaki kavgaları ise şiddetlidir. Onları birlik sanırsın, oysa kalpleri dağınıktır. Bu, onların akletmeyen bir topluluk olmalarındandır.” (Haşr 59/14)

Bu ayeti bugünün fotoğrafı ile anlamaya çalışmak paradoksal bir durumu gözler önüne seriyor. Paradoksu daha da ilginç kılan gerçek; kendi aralarındaki çekememezlikleri ve yıpratıcı savaşları bitmek bilmeyen Müslümanların çoğu, ikram edilmiş türlü doğal zenginliklerin üzerinde oturuyorken halklarının sefalet ve kötü muameleyle mahkum yaşıyor olmalarıdır.

Ayette geçen kalpleri dağınık olanlar, akletmeyenler acaba bugünün dünyasında kimlerdir? Diyelim ki İsrail ve batı toplumları (ayetin tam da karşılığı) kalpleri dağınık ve akletmeyenler grubunu oluştursun. Bu durumda kendini Müslüman sayanlar akleden ve ferasetli davrananlar olmuş olur. (ki olması gereken)

Durum böyle mi?

Elindeki paylaşamayan, içlerindeki çekememezlikle aralarında bitmeyen mücadeleler veren, sonunda kendini çaresiz hissedip İslâm karşıtı güçlere yaslanarak onlardan medet isteyen Müslümanları, nasıl konumlandıracağız?

Akletmeyen birine sığınan akıllı varlık olmak paradoks değil midir?

Üstelik **“Müminler! Yahudileri ve Hristiyanları veli bilmeyin. Onlar birbirlerinin velisidir. Sizden kim onları veli edinirse o da onlardandır. Allah zalimler topluluğunu yola getirmez.”** (Mâide 5/51) uyarısı varken bu zilleti yaşamak hiç de akıllıca değil gibi duruyor.

Burada, yaşanan sıkıntılar üzerinden bir şikayet dile getirilmiş değildir. Ayetler karşısında, baştaki hadisin de işaret ettiği gibi ümmetin davranışlarına dikkat çeken bir tespit söz konusudur. Zira Allah kulunu ya da ümmeti sıkıntı ile de imtihan edebilir. Ancak her durumda çıkış yolu için cevap anahtarı Kur’ân’da aranmalıdır. En sıradan inanan biri dahi bunun böyle olması gerektiğini düşünür.

Ancak bugün, yeryüzünde Müslüman olarak kendini tanımlayan kitlelerin örneklenebilecek daha birçok konuda, kitap ile çelişen ve bocalayan tutumları göze batıyor. Sanki, arızalı girift bir elektronik devrenin şemasını kaybetmiş tamircinin düştüğü çaresizlik durumundalar...

Hristiyanların ve Yahudilerin maddî yaşamı kontrol noktasındaki göreceli iyi durumları da Müslümanlar için bir ölçü sayılmaz. Zira onların yakalamış oldukları dünyevî fırsatların, şımarıklıklarını artırdığı ortada. Allah’ın evrensel ölçülerini hiçe sayarak ulaştıkları hikmete ait değerleri menfaatlerine evirmenin, onların da imtihanı olduğunu ve bu durumun Batı medeniyetini hızla kemirdiğini söylemek kehanet değildir.

Musa (a.s.), kavmine şöyle seslenmiştir: **“...”Belki de Rabbiniz düşmanınızı yok edecek ve sizi onların yerine yerleştirecektir. Sonra da sizin ne yapacağınıza baktacaktır.”** (A’râf 7/129)

Hristiyanların ve Yahudilerin kutsal kitaplarını; kehanet, ölülerin arkasından dua, törensel ihtiyaçlar, felaketlere karşı fizikî kalkan (bizdeki karşılığı muska) olmak

dışında kullandıklarını sanmayın. Eğer düşünselerdi kitaplarını korur, her konuda ona müracaat eder, sonradan bilgileri tarafından eklendiğini bildikleri yorumları kutsallaştırmazlardı. Ancak onlar; ilk zamanlardan itibaren Allah'ın kendilerine Rasulleri vasıtasıyla gönderdiği kitaba ve ondaki metinlere uymak yerine, bilgilerinin yorumlarını kitaplarının yerine geçirmeyi tercih ettiler.²

Bugün Müslümanların da, tıpkı Yahudiler ve Hristiyanlar gibi maalesef "gelenek" adını verdikleri bir "paralel dinleri" var.

Bugün Müslümanların da;

- Peygamberlerini ilâhlaştırma,
- Allah ile aralarına koydukları; dokunulmaz, ulu kişiler çıkarma,
- Allah'ın indirdiği metinleri devre dışı bırakma,

fillerini, tıpkı Yahudiler ve Hristiyanlar gibi çok eskilerden bu yana aynen uyguladıklarını görüyoruz. Kitap ve Hikmet dergisinin 7. sayısının baş yazısında Kur'an da açıkça yer alan, ihtilafı söz konusu olamayan zina suçuna ait had cezası ayetlerinin ve bağlantılı diğer ayetlerin bir tek hadise dayanılarak yok sayılıp hadis ile nesh edilerek recm cezasının uygulanmasına nasıl karar ve-

rildiğini gördük. Bir çocuğun dahi aklına yatmayacak yaklaşımlar ile Kur'an'ın, geleneksel literatürde sıralanmış olan kitaptan sonra anılan diğer kaynaklar üzerinde bir etkisinin olmadığını örnekliği sadece bu mesele ile de sınırlı değil. Allah'ın **"Bunlar hudutlarıdır. Bunları ayakta tutun"** dediği, ağırlıklı olarak miras ve aile ile ilgili

konuların tamamı ile ilgili ayetlerin geleneksel fıkhıta metotlu bir şekilde çiğnenmiş olması inanılır gibi değil. Bu alanlarda oluşturulmuş olguların onlarca ayet ile yanlışlığı ispatlanırsa bile bugün tartışmaya dahi açılmadığını bilmek şaşırtıcı olmanın ötesinde

kan dondurucu.

Sıradan bir Müslümanın detaylarına vakıf olmadan bu gerçeği değil bilmesi anlaması da kolay olmuyor. O yüzden sokaktaki birçok kişi ortaya konan geleneksel yanlışlara inanmıyor. Dolayısıyla da eski ulemaya toz kondurmuyor. Bunların bir kısmı bu duygu ile kendilerini Allah'ın ayetlerine dahi kapatıp kulaklarını tıkıyor ve tepkilerini yanlışları ortaya koyanlara gösteriyor.

Bugün Müslümanların da, tıpkı Yahudiler ve Hristiyan-

lar gibi maalesef "gelenek" adını verdikleri bir "paralel dinleri" var.

Bunun temel sebebi ise çok net. Kitabı devre dışı bırakmak. Yani kitapsızlık.

Kur'ân'ın da desteklediği bilgiler ile Yahudi tarihine baktığımızda Musa (a.s.)'ın yine kendisi gibi çok sayıda Rasul ve Nebi'ler ile desteklenmiş olduğunu görüyoruz. İsa (a.s.)'ın etrafında havarilerinin olduğunu biliyoruz. Muhammed (s.a.v.)'in ise çevresinde İslâm'ın tebliğinin kilometre taşları olarak sahabe adını almış önce kendileri tebliğe muhatap olmuş, sonra da tebliğın yayılması-na vesile olmuş bir kitleyi görüyoruz.

Ancak her üçü de Rasul ve Nebi olan, Allah'ın övdüğü o elçilere ulaşan ilâhî mesajların, kendilerinden sonra ki ümmetlerine ulaşmasında problemler olduğu ortada. Bu üç farklı yapılanmanın tebliğın yayılması ve ilâhî bilginin muhafaza edilmesi açısından ayrı bir sosyal, psikolojik tahlile muhtaç olduğu açık. Ancak sonunda her üç kitabın da kendi ümmetleri tarafından rafa kaldırılması tuhaf değil mi?

Yahudilerin dinlerini kavmileştirip, kendilerini kapalı bir kutu haline getirmeleri ve tebliğın evrenselleşmesine engel olmaları başlı başına bir fenomen.³ Hristiyanların ise kilise aracılığı ile adeta yeryüzünde tanrının ofisini açıp o ofise bağlı şubeler ile tanrı adına işler çeviriyor olmaları tam bir felaket. Rasullerini tanrının yeryüzündeki görüntüsü sayan, ruhbanları üzerinden tanrı adına ümmetlerini sosyal ve siyasal olarak kontrol edenler "şirk" dışında hangi kelime ile adlandırılabilir. Şirk fiilinin Al-

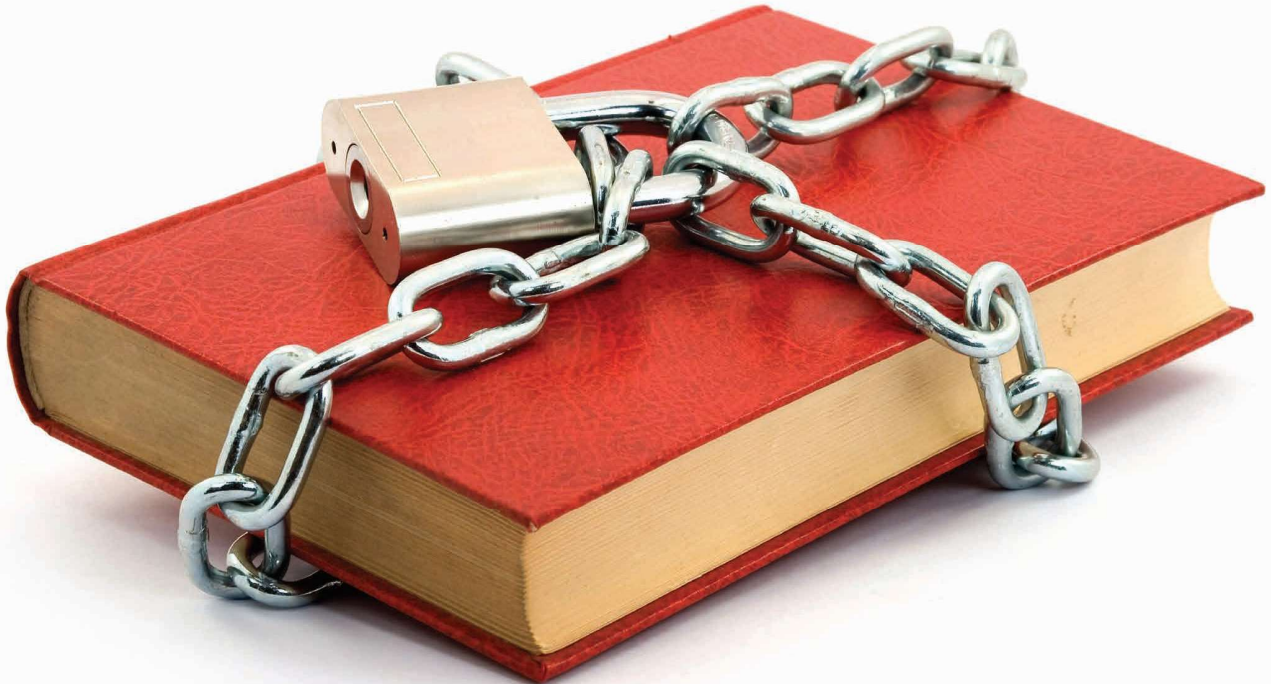
lah'ın kitapları ile yapılabilmesi mümkün olmadığı için; şeytanın birinci hedefinin o kitapları bir şekilde ortadan kaldırmak olduğunu tahmin etmek zor değil.

Müslümanların elinde ise Allah'ın koruması altında olan orijinal bir "Kur'ân" var. Ancak onlar da; iyi niyetli gibi sunulan son derece şeytanî gerekçelerle, bu ilâhî metni devre dışı bırakmada oldukça başarılılar. Bu durum akıl tutulması değil de nedir?

Elindeki ilâhî kitaba gitmeden; kimi gaybî meşgaleler, kimi felsefî gerekçeler, çoğunluğu da çapları gereği aşamadıkları geleneğin ardında koşan ulema sınıfı ve onlara prim veren Müslüman ümmet, nasıl derli toplu bir şekilde geleceği inşa edebilir.

Bir yandan İslâm bayrağını taşıyıp diğer taraftan Kur'ân'sız İslâm'a hizmet etmenin ve hüküm çıkarmada Kur'ân'a güvenmemenin mutlaka Sünnetullah'da bir karşılığı olmalıdır. Bugün Müslümanlar bir türlü dik duramıyor, çözüm üretmiyor, gerçekler karşısında kadercilikten başka bir söylem ortaya koyamıyorlar. Yanlışlar içinde yüzse dahi Ülü'l-emre itaati mecbur kılan teslimiyet ilkeleri ile ümmet çaresizlik kalıbına sokuluyor. Kur'ân'sız marjinal çözümlerle ümmete kıyılıyor. Çünkü Müslümanlar ellerindeki o ilâhî metni okuyup anlamaya çalışmıyor, ona sadece bakıyorlar. Gelenek hatasız kabul edildiği için yanlışların üzerine gidilemiyor. Bu konuları Kur'ân perspektifinde ele alıp değerlendirerek ortaya koyanlar ise hadsizce eleştiriliyor.

Bu yüzden olsa gerek, ön adına, Müslüman dışında bir sürü sıfatlar ekleyen ve bu sıfatlarıyla övünen gruplar,

Müslüman Coğrafyayı tümüyle kuşatmış durumda. Kur'an ile irtibatları o kadar az ve çözümsüzler ki herhangi bir durum karşısında Allah'ın ayetlerinden bir kaynak bulma çabaları hiç yok! Allah'ın orijinal mesajı dururken kendi efendilerinin mesajları ile tebliğ yaptıklarını sanıyorlar. Yaklaşımları son derece klişe ibareler. Sanki en büyük kâfir olan şeytan Allah'ın varlığını inkar etmiş!.. Muhatapları "Allah elbette vardır" dediklerinde onları Müslüman ettiklerini sanıyorlar. Hâlbuki şeytanın tek derdinin; Allah'ın sözlerinin insanlar tarafından bilinip anlaşılmasının önüne geçmek ve o ilâhî sözlerin gereğinin yapılmasından insanları alıkoymak, olduğunu bir anlasalar "eyvah!" diyecekler.

İlâhî metni ulemanın yorumladığı hadisler ile işlevsiz kılmak, kitabı kapatmak ve rafa kaldırmak demektir.

İnsan neyle uğraştığına, neye hizmet ettiğine dönüp bakmaz mı? Yemek yediren, ihtiyaç gideren, çaresizlere çare olup insanları bu eylemlere teşvik eden faziletli işler bir tarafa; Allah'ın kitabını gösterip sadece ona yönlendirmek yerine insanları kendi kitaplarına çağırıp halkalarına katmak için çabalamak olacak iş midir?

Tamamen ezbere dayalı ve liderlerine güvenip şartsız teslim olmak üzerine kurulu çarkların çoğunda Kur'an, ya hiç yok ya da içi boşaltılmış olarak görüntüsü var. Kur'an'ın insanı sapıtacağını söyleyebilecek kadar da pervasızlar. Sayılarıyla, binalarıyla, bir yerlere yerleştirdikleri gönüldaşlarının iltimaslarıyla hem kendi gözlerini hem de başkalarının gözlerini boyuyorlar. Bu düzen tüm dünyada, tüm inançlarda maalesef farklı değil. Sosyal ve siyasal olarak inançları ile öne çıkan bu ekoller, her nedense bireyi Allah'ın mesajı ile inşa etmeyi bir türlü benimseyemiyor.

Her şeyin sahibi Allah şöyle buyuruyor:

"Bu böyledir; çünkü Allah Kitabı doğruları gösterir içerde indirmiştir. Bu Kitapta anlaşamayanlar doğrulardan uzak taraftadırlar." (Bakara 2/176)

"İnsanlar tek bir topluluktuk. Sonra Allah onlara, müjde veren ve uyarıda bulunan nebiler gönderdi. Onlarla birlikte hep doğruları gösteren kitap da indirdi ki, ayrılığa düştükleri konularda insanlar arasında o kitap hakem olsun. Onda ayrılığa düşenler kendilerine Kitap verilenlerden başkası olmadı. O açık belgeler geldikten sonra birbirlerinin haklarına göz diktikleri için böyle oldu. Sonra Allah inanmış olanları, anlaşamadıkları konuda, kendi izniyle doğruya ulaştırdı. Allah hidayeti tercih edeni doğru bir yola yöneltir." (Bakara 2/213)

Sonuç: Allah'ın affetmeyeceğini bildirdiği tek fil şirkidir. Şeytan'ın en büyük başarısı ve ehli kitabın en kötü fiili; çeşitli gerekçelerle ilâhî kitapların içindeki bilginin ümetlerinden gizlenip, Allah'a araçlar üzerinden gidilmesi yolunun açılması olmalıdır.

Dünyada bugün bile okuma oranı kırsal kesimde düşüktür. Bir asır ve daha öncesinde okuma oranı tüm dünyada çok daha düşük seviyelerdeydi. Yazma oranının bu seviyelerin de çok altında olduğu rahatlıkla söylenebilir. Sadece bu gerçekleri bilmek dahi, tarih boyunca kutsal kitapların insanlardan nasıl gizlendiğini ve sır perdeleri arkasında tutulduğunu anlamak için yeterlidir. Bugünkü internet çağında, bilginin havada uçtuğu ortamlarda bile galiz yanlışların dayatılabildiğini görünce, ilâhî metnin Allah'ın koruması altında olmasının ne anlama geldiği üzerinde düşünmek gerekiyor.

Eğer yaşasaydı aksi düşünülemez olan; "Kur'an'ı bize getiren Muhammed (s.a.v.) olduğu için ayetler hakkında son sözü o söyler" ifadesindeki mantığa sığınıp, ilâhî metni ulemanın yorumladığı hadisler ile işlevsiz kılmak, kitabı kapatmak ve rafa kaldırmak demektir. Tarihin her döneminde kim olursa olsun ulemanın bilerek ya da bilmeyerek düşebileceği türlü yanlışları sorgulamayan geleneksel bağnazlığı kabul etmek, Yahudi ve Hristiyanların ruhbanlarını rab edinmeleriyle denktir.⁴

Kur'an'ı; tarihin bir döneminde (indirildiği dönem) işlevi olan, bugün için ise teknik olarak güncel sorunların çözümü maksadıyla başvurulamaz sayan Tarihselci'ler kesinlikle yanılmaktadır. Gelenekçiler ile Tarihselcilerin söylemleri aynı kapağa çıkmaktadır. Sadece Kur'an var deyip Allah Rasulünün çözüm ve açıklamalarını yok sayanlar da diğerleri gibi derin bir açmazın içindedirler.

Yahudi ve Hristiyanlar kitaplarını tahrif etmişlerdir. Müslümanlar ise türlü engeller ile Kur'an'ı hayatın dışına itip, onu hem tebliğ hem de bir çözüm kitabı olmaktan çıkararak Yahudi ve Hristiyanları takip etmişlerdir.

Notlar

1. Paradoksos, "karşıt-çelişen (düşünce)"dir.
2. Tarihsel gerçekler ve bugün gelinmiş olan durumu Kur'an, Âl-i İmrân 3/187'de bize bildirmektedir. Ayrıca Tevbe suresi 31. ayette ruhbanların rab edinilmesinden bahsedilir.
3. Bkz : Âl-i İmrân 3/187
4. Bkz: Tevbe 9/31